

Ummæli

Eitt stórt upplivilsí hjá stórarí fjöld av fólki:

Oslo Gospel Choir – eitt ótrúligt upplivilsí

Fríggjakkvöldið 22. september, klokkan 7 minuttir yvir átta varð sett í gongd við einum tí størsta Gospeltiltakinum í føroyskari gospelsøgu nakrantíð. Mong hava ymisku upplivilsini verið seinastu 20 áriní, nú skipað hevur verið fyri gospelkonsertum í Føroyum, so ikki kann sigast annað enn at hetta var ein sonn markering av hesum 20 ára skeiði. Tað var í september mánaða 1975 at svenski gospelbólkurin Samuelsons vitjaði í Føroyum og skjótil varð settur á virkseimið við gospelkonsertum

Oslo Gospel Choir er eitt tað kendasta Gospelkórið – ikki bara í Norðurlondum – men eisini nú so smátt runt um í øllum heiminum. Kórið hevur verið virkið nú í skjótt 10 ár, og heilt frá byrjanini hevur kórið verið eins væl dámt. Kórið er sett saman við lutakurum úr ymsum kristiligum samkomum, og hesin tankin hevur verið berandi alla tíðina, tað at trúgvandi úr ymsum samkomurætingum soleiðis kunnu standa saman um at kunngerá gleðibodskaðin um Kristus sum heimsins Frelsara.

Hetta megnaði kórið til fullnar. Undan konsertini var spenningurin sera stóru, tí fyri tað fyrsta hevði kórið ongantíð verið her fyrr og fyri tað næsta so var tað spenningurin at sleppa

at uppliva tey LIVE. Fyri fullsettari hól, uml. 1200 fólku, var eisini lætt at syngja og spæla, tí lurtarafjöldin var fullt út móttakandi og lætt at syngja og spæla fyri.

Byrjað varð við at kórið kom gangandi inn eftir gólvinum meðan innleiðandi tónleikurin spældi. Hann varð spældur av sera dugnaligum tónleikarum, einum bólki, sum var settur saman av vanligum «kompi», sum tað verður kallað, t.v.s. klaver, bass, guitar, orgul og trummur. Hetta var sera vøkur byrjan, og komið upp á pallin, setti kórið í gongd við lagnum: «Jesus is the sweetest name», ið var lætt og gott lag, sum setti rættiliga gongd á. Longu aftaná tveir aðrar sangir fekk lurtara-

fjöldin loyvi til at syngja við í vælkenda negro-spiritual lagnum: «Amen». Kórleiðarin nýtti eisini høvið til at siga okkum, hvussu vakurt tað var at flúgva inn yvir Føroyar, og segði athetta fyrí tey var ein sera vøkur sjón. Tey høvdu ongantíð upplivað slíkt fyrr.

Vónleyst er at ummæla allar teir frálíku sangirnar, sum kórið sang, men nakrar perlar vóru so sanniliga ímillum, m.a. lagið «Heaven», ið varð framført av eini duett. Hesi bæði ungu sungu so frálíka væl og innarlíga, so tú kendi tað eins og vart tú longu komin heim í dyrdina. Eini kóralagið: «There is no salvation» talaði sitt týðuliga mál, at ikki er frelsa í øðrum navni enn Jesu-navninum. Ikki at tala um frálíka heimskenda lag-

ið: «Bridge over troubled water» varð sera yndisliga sungið og spælt. Eitt annað lag, sum øll finga høvi at syngja við í, var kenda sálmalagið: «Nærri mín Gud til tín». Her gjørdi kórið tað bragd at syngja tvey vers við føroyskum teksti. Hetta var ein sera tignarlig løta, og við tað at hetta kom óvæntað, fekk kórið eisini nógvar lógvabrestir afturfyrí.

Fleiri av sangarum í kórinum royndu seg eisini sum

solistar, og tað var ikki hessini so væl hesi komu frá uppgávum sínum. Á ymisk- an hátt tulkaðu tey sangirnar veruliga so at ein skilt hvør ætlanin og týðningurin var við sanginum.

Aftaná nógvar frálík, bæði kend og minni kend lög, nærkaðist kvöldið endanum, men skjótt skiltist, at lurtarafjöldin vildi hava nógvan sang og tónleik afturat. Eftir at vera uppatturklappað eina góða løtu, kom kórið inn aftur á pallin